

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Kovács EszterÜgyvédi Iroda (ügyintéző dr. Kovács Eszterpártfogó ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyes adatok kiadása iránt a Törvényszéken indított perében a 2015. november 5. napján kelt 10. sorszámú ítélet ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díja a felperes terhére esik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és G. A. közös gyermekét, a 2005. szeptember 27. napján született J. S.-t a Városi Bíróság 8. sorszámú ideiglenes intézkedésével az anyánál helyezte el. A kiskorú gyermek védelembe vételi ügyében kijelölt gyámhatóság, a Megyei Kormányhivatal Járási Hivatal Járási Gyámhivatala igazságügyi pszichológus szakértőként rendelte ki az alperest, és feladatává tette a szülők, valamint a kiskorú gyermek pszichológiai vizsgálatának elvégzését. A szakértői vélemény kézhezvételét követően a felperes levélben fordult az alpereshez, amelyben kérte a személyéről készített pszichológiai szakvélemény alapjául szolgáló valamennyi irat, hangfelvétel, adat, vizsgálati jegyzőkönyv, pszichodiagnosztikai adat és a vizsgálatával összefüggésben rendelkezésre álló valamennyi adat részére történő kiadását. Az alperes az iratok kiadását megtagadta, ezért a felperes keresettel fordult a bírósághoz, amelyben a pszichológiai szakvélemény alapjául szolgáló vizsgálati jegyzőkönyv és a szakvéleménnyel kapcsolatban az alperes által kezelt valamennyi pszichodiagnosztikai adat, a szakvélemény elkészítése során az ő vonatkozásában keletkezett valamennyi irat kiadását kérte az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi XCII. törvényre (Infotv.) hivatkozással.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a szakértői kirendelés folytán jogszerűen kezeli a felperes különleges személyes adatait, amelyek kiadására az Infotv. alapján nem köteles. Az azok alapján készített szakértői véleményét a kirendelő hatóságnak továbbította, azt a felperes is teljes terjedelmében megismerhette, így a továbbiakban - figyelemmel az Infotv. felperes által is felhívott rendelkezéseire - legfeljebb tájékoztatást kérhet az adatok kezeléséről.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolása szerint az alperes az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi CLVII. törvény 12.§-ának (1) bekezdése alapján a hatóság kirendelése és a törvény adta felhatalmazás alapján jogosult a felperes személyes adatainak kezelésre a kirendelés és megbízás teljesítése érdekében. A felperes által követelésének jogalapjául felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében az alperes a szakértői eljárása során feldolgozott adatokat, az ezek alapján keletkezett, a felperesről készült feljegyzést, tesztet és egyéb iratot kiadni nem köteles, miután az Infotv. 15.§-a kizárólag a tájékoztatás adást nevesíti. E tájékoztatás alapján az érintett igényelheti adatai törlését, zárolását, azonban nem jogosult az általa igényelt formában a hivatkozott adatok kiadását kérni. A felperesről rendelkezésre álló adatok a szakértői véleményben kerültek felhasználásra, és azok helyességét a közigazgatási eljárásban lehetett észrevételezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes fellebbezett, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, és keresetének teljesítését kérte, másodlagosan felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének indokoltságát is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási szabályokat és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, amikor a 2015. november 5. napján kelt ítéletet 2015. november 23. napját követően foglalta írásba, illetve 11. és 12. sorszám alatti beadványait a döntésénél nem vette figyelembe. A 2015. október 31. napján kelt 11. sorszám alatti előkészítő iratát a postai szolgáltató 2015. november 5. napján 8 óra 38 perckor kézbesítette az elsőfokú bíróságnak, így annak a 9.00 órakor megtartott tárgyaláson rendelkezésre kellett állnia. A 12. sorszám alatti beadványában az alperes 9. sorszámu, részére 2015. november 17. napján kézbesített ellenkérelmére reagált. Az elsőfokú bíróság azonban 2015. november 5. napján ítéletet hirdetett, annak ellenére, hogy az alperesi beadvány részéről történő megismeréséig ítélethozatalnak nem lett volna helye, a Polgári perrendtartás szabályai szerint a tárgyalást el kellett volna halasztani. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete hiányos, mert nem adta indokát annak, hogy döntése során miért hagyta figyelmen kívül azt az eseti döntést, amely a perbelihez hasonló jogvita során a keresetének teljesítését megalapozó jogi álláspontot fejtett ki. Ezzel az elsőfokú bíróság megsértette a Pp.206.§-ának és 221.§-ának rendelkezéseit, továbbá nem tett eleget a Pp.3.§-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségének sem. A fellebbezés érdemével kapcsolatosan utalt a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2012. április 25. napján kelt levelére, amely szerint a vizsgálat során az érintettekről felvett bármilyen adat, és az abból levonható következtetés személyes adat, erről az érintett jogosult tájékoztatást kérni, amely magában foglalja a kezelt adatokról történő másolat kiadásának kötelezettségét is. Álláspontja szerint az adatvédelmi szakhatóság állásfoglalása a polgári bíróságot a jogvita elbírálása során köti. Hangsúlyozta, hogy a per tárgyát képező adatok különleges személyi adatnak minősülnek, amelyek kiadását az Infotv. 14. és 15.§-aiban foglalt rendelkezések szerint a tájékoztatási jog kiterjesztő értelmezésével kérheti. Kérelmét az alperes kizárólag az Infotv. 16.§-ának (1) bekezdésében, 9.§-ának (1) bekezdésében valamint 19.§-ában foglalt okból tagadhatta volna meg, ezek azonban a perbeli esetben nem álltak fenn.

Az alperes a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A fellebbezés nem alapos.

Alaptalanul hivatkozott a felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértésekre.

A felperes 11. sorszám alatti beadványát az elsőfokú bíróság postai kézbesítője 2015. november 5. napján 8 óra 38 perckor vette át, a tárgyalás pedig aznap 9.00 órakor kezdődött meg. A levél felbontása 11.00 órakor történt meg, amikor a tárgyalás már befejeződött.

Nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság azzal sem, hogy a 2015. november 5-én megtartott tárgyaláson azt megelőzően hozott ítéletet, hogy a felperes az alperes előkészítő iratára nyilatkozatát előterjesztette volna. A felperes a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, a tárgyalást tehát a Pp.135.§-ának (1) bekezdése értelmében részéről elmulasztottnak kellett tekinteni. A bíróság az alperes beadványát a tárgyaláson ismertette, a Pp.136/B.§-ának (2) bekezdéséből következően pedig a mulasztó felet csak az általa szükségesnek tartott esetben kellett tájékoztatnia az ellenfél kérelméről, tényállításáról és bizonyítási indítványáról. Az alperes 9. sorszám alatti beadványában ellenkérelmét nem módosította, abban - korábban előterjesztett védekezésének összefoglalása mellett - új tényt nem állított, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért az ismételt kézbesítés elrendelésének elmulasztása, illetve a válaszirat kézbesítésének be nem várása nem jelent eljárási szabálysértést.

A Pp.218.§-ának (2) bekezdésében megállapított írásba foglalási határidő elmulasztása az ítélet érdemére kihatással nincsen, így olyan lényeges eljárási szabálysértésnek nem tekinthető, amely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná. A határidő elmulasztásához egyébként a törvény jogkövetkezményt nem fűz, és a 29. napon történt írásba foglalás a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmének megállapítására sem ad alapot.

Tévesen hivatkozott a felperes az indokolási kötelezettség megsértésére is. A Pp.221.§-ának (1) bekezdéséből következően a bíróságnak ítéletében azokra az okokra kell utalnia, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak. Nincs viszont a bíróságnak olyan kötelezettsége, hogy a felek bármelyike által hivatkozott egyedi ügyben hozott bírósági döntéstől való eltérést indokolja. Nem állapítható meg a tájékoztatási kötelezettség megsértése sem, ugyanis a Pp.3.§-ának (3) bekezdése a bizonyításra szoruló tényekről, bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről való tájékoztatást teszi a bíróság feladatává. A perbeli ügyben viszont ténykérdésben a felek között vita nem volt, a bíróságnak kizárólag jogkérdésben kellett állást foglalnia.

Az elsőfokú bíróság tehát a határozat hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést nem követett el, az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadálya nem volt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság helyesnek találta, egyetértett a keresetet elutasító érdemi döntésével, és az általa kifejtett jogi indokokkal is.

Az a perben nem volt vitás, hogy az alperes a perbeli időszakban hatályos, az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 12.§-ának (1) bekezdése alapján jogosult volt - a hatóság kirendelése alapján - a felperes személyes adatainak kezelésére. A felperest, mint az adatkezeléssel érintett személyt megillető jogosultságokat az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 14-15.§-ai határozzák meg. Az Infotv. 14.§-a alapján a felperes tájékoztatást kérhetett személyes adatai kezeléséről, kérelmezhetette személyes adatai helyesbítését, valamint - a kötelező adatkezelés kivételével - személyes adatainak törlését és zárolását. Az adatkezelőt terhelő kötelezettségek elmulasztása esetén pedig az Infotv. 22.§-ának (5) bekezdése alapján kizárólag e magatartások teljesítésének kikényszerítése érdekében léphetett fel bíróság előtt az alperessel szemben.

Az Infotv. 15.§-ának (1) bekezdése értelmében az alperes tájékoztatási kötelezettségénél fogva köteles volt az alperesnek felvilágosítást adni az általa kezelt, és feldolgozott adatairól, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről, és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről.

A felperes az Infotv.15.§-ában meghatározott adatoknak részben a hatóság kirendelő végzése, részben a teljes terjedelmében rendelkezésre bocsátott szakvélemény alapján birtokában volt. Az Infotv. 15.§-ából az viszont nem következik, hogy a szakértői véleményt előkészítő feljegyzések, az elvégzett tesztvizsgálatok kiértékelése, az ott lévő esetleges szakértői megjegyzések tekintetében a felperest a tájékoztatás joga megilletné. A szakértői vélemény elkészítéséhez a szakértő által készített feljegyzések ugyanis nem minősülnek a felperes személyes adatainak, azok a szakértő szakvéleményt előkészítő, azt megalapozó munkaanyagának tekinthetők. Az alperes rendelkezésére álló, a felperes személyes adatainak minősülő, a felperesre jellemző ismereteket, valamint az azokból levonható következtetést a szakértői vélemény tartalmazza, amelynek hiányossága, illetve megalapozatlansága esetén a felperes a közigazgatási hatóság eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXI. törvény 59.§-ának (4) bekezdése alapján kérhette a kirendelő hatóságtól annak kiegészítését, vagy más szakvélemény beszerzését.

A fentiekől függetlenül sincsen a felperesnek az Infotv. alapján olyan joga, hogy az alperessel szemben adatkiadási igényt érvényesítsen. A Kúria következetes gyakorlata szerint ugyanis az Infotv. 15.§-a szerinti tájékoztatáshoz fűződő jog nem jelent iratkiadáshoz való jogot is. Az Infotv. az iratok kiadásának igénylésére való jogosultságot kizárólag a közérdekű adatokkal összefüggő követelés érvényesítése esetén biztosítja (Pfv.IV.20.971/2013/5. szám, Pfv.IV. 20.174/2013/9.szám).

Tévesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a bíróságot az Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság fentiekől eltérő tartalmú állásfoglalása köti. A Pp.4.§-ának (1) bekezdése szerint a bíróság más hatóság döntéséhez nincs kötvé, a jogvita elbírálása során alkalmazandó jogszabályokat maga értelmezi, más hatóság értelmezésétől, állásfoglalásától eltérhet.

Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperesnek azonban a másodfokú eljárásban a Pp.75.§-ának (1)-(3) bekezdése szerint megtérítendő költsége nem merült fel. A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57.§-a (1) bekezdésének o) pontja alapján illetékmentes volt. A másodfokú bíróság a Pp.87.§-ának (2) bekezdése alapján határozott a felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjáról.

P é c s, 2016. augusztus 30.

. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: